

Causſa autem eſt, quod in contentione conueniunt. Quare etiam quæ actione valent, ablata actione non obuentia ſuum munus, apparent inſulta. Vt & diſſoluta. & ſæpe idem dicere in ſcriptione rectè repudiatur: in contentione verò etiam oratores uſurpant, id enim actione valet. Neceſſe verò eſt immutare idem dicentes, quod viam facit actioni. Iſte autem eſt, qui expilauit vos. Iſte eſt, qui decipit. Iſte eſt, qui poſtremum prodere conatus eſt. vt Philemon hiſtrio fecit in Anaxandridæ Gerontomania, cùm loquitur Rhadamanthus, & Palamedes. Et in prologo Piorum, illud Ego. Si enim quis hæc non adiuuet actione, fit is, qui trabem geſtat. Et diſſoluta eodem modo: Veni, Occurri, Rogaui. Neceſſe enim eſt actione adiuuare, & non, quemadmodum qui vnum dicit, iisdem moribus & tono dicere. Præterea habent proprij aliquid diſſoluta: in aquali enim tempore multa videntur dicta eſſe. Nam coniunctio vnum facit, ea quæ ſunt multa. Quam ob rem ſi auferatur, manifeſtum eſt fore id, quod vnum eſt, multa è conuerſo. Habet igitur amplificationem, Veni, Narraui, Supplicauī, multa ſunt. Videtur autem negligere, quæcunque dixi, quæcunque aio. Atque id vult facere etiam Homerus in illo: Nireus autem ex Simo: Nireus Aglaia filius: Nireus, qui pulcherrimus, de quo enim multa dicta ſunt, neceſſe eſt & ſæpe eum dictum eſſe. Si igitur & ſæpe, etiam multa videntur. Quare amplificauit, cùm ſemel eum meminert, propter fallaciam: & memoriam prodidit, etiam ſi haud quaquam poſterius de ipſo ſermonem habuerit. Ac deliberatiua quidem elocutio, etiam omnino ſimilis eſt vmbatili picturæ. Quo enim amplior fit turba, eo longius ſpectatur. Quam ob rem quæ exquisita ſunt, ſuperuacanea, & peiora apparent in vtriſque. Iudicium verò accuratius eſt. Præterea maiorem curam requirit, quod ad vnum iudicem pertinet. Minimum enim eſt in oratorijs: quia magis conſpici poteſt, quod eſt proprium rei, & quod alienum. Ac contentio abeſt, vt ſincera iudicatio ſit. Quamobrem non iidem in omnibus iis probantur oratores: verùm vbi maximè eſt opus actione, ibi minimum diligentiæ requiritur. hoc autè, vbi voce: & maximè, vbi magna. Ac demòſtratiua quidem elocutio ſcriptioni accommodatiſſima eſt: opus. n. ipſius eſt lectio. Secūdo autem

A αἴτιον δὲ ὅτι ἐν τῷ ἀγωνί ἀπόμνησιν δὲ καὶ τὰ ὑποκριτικὰ ἀφηρημένης τῆς ὑποκριτικῆς, οὐ ποιῶντα τὸ αὐτῷ ἔργον, φαίνεται διήθη δὲ ταῦτε ἀσυνδέτα, καὶ τὸ πολλὰ μὲν τὸ αὐτὸ εἰπεῖν ἐν τῇ γρηφικῇ, ὁρθῶς δοποδομιμαζέει· ἐν δὲ ἀγωνιστικῇ καὶ οἱ ῥήτορες χροῶνται· ἔστ γὰρ ὑποκριτικὰ. αἰά γνη καὶ μεταβολῆς ἐν τῷ αὐτῷ λέγοντας· ὁ αὖθ οὐδοποιεῖ τῷ ὑποκρι-
 B νεύει· οὐτός ἐστιν ὁ κλέφας ὑμῶν· ἔτος ἐστὶν ὁ ἐξ ἀπατήσεως· ἔστι δὲ τὸ ἐξατον ποροδομιμαζέει ὅτι χειρήσεις, δὲ καὶ Φιλίμων ὁ ὑποκριτικὸς ἐποίησε, ἐν τῇ Ἀναξάνδριδου γερντομα-
 νία, ὅτε λέγει Ραδάμανθους καὶ Πλάμηδης· καὶ ἐν τῇ πορολόγῳ τῷ Ἰουλοῦν, τὸ ἔργον· εἰ δὲ γὰρ τις τὰ τοιαῦτα μὴ ὑποκρίνεται, γίνεται ὁ πλεὺθον φέρον· καὶ τὰ ἀσυνδέτα ὡσαύ-
 C τως ἥλθον, ἀπλώθησε, ἐδέθμιον· αἰά γνη καὶ ὑποκρίνεσθαι, καὶ μὴ ὡς ἐν λέγοντα τῷ αὐτῷ ἡδὲ καὶ τίνα εἰπεῖν. ἐπὶ ἔχει ἰδίον τι τὰ ἀσυνδέτα· ἐν ἴσῳ γὰρ χρόνῳ πολλὰ δοκεῖ εἰ-
 ρῆσθαι· ὁ γὰρ ἀσυνδέσιμος ἐν ποιεῖ τὰ πολλὰ ὡς εἰ δὲ ἐξαρεθῆ, δῆλον ὅτι τοιαῦτα ἔσται τὸ ἐν πολλὰ· ἐξ ὅσῳ αὐξήσειν ἥλθον, διελέ-
 χθαι, ἐκτεῦσα πολλὰ. δοκεῖ δὲ ὑποκρίναι, ὅσα εἶπον, ὅσα θεμί. τὸ τὸ βούλεται ποιεῖν καὶ Ὀμηροῦ, ἐν τῷ,

Νιρείς δὲ αὐτὸν ὄμνησεν,
 Νιρείς Ἀγλαίας,
 Νιρείς, ὅς κλέϊστος.

καὶ οὐ γὰρ πολλὰ εἴρηται, αἰά γνη καὶ πολ-
 λά μὲν εἰρησθαι, εἰ οὐ καὶ πολλαίμεις, καὶ πολ-
 λά δοκεῖ. ὡς ἠύξησεν ἀπαξ μνησθῆς δια-
 E τὴν παράδοξον, καὶ μὴ μὲν πεποιμένον, οὐ-
 δεαμὸς ὑστερον αὐτῷ λόγον ποιησάμενος. ἢ
 μὴ οὐκ ἀμνησθῆναι λέξεις. καὶ παντελῶς
 εἶκοι τῇ σκιαγραφίᾳ· ὅσοι γὰρ αὐτὸ πλείων ἢ ὁ
 ὄχλος, πορρωτέρων ἢ θεῶν δὲ τὰ ἀκρεβῆ πε-
 ρεῖρα καὶ χροῶν φαίνεται ἐν ἀμφοτέροις· ἢ
 ἢ δὲ κη, ἀκρεβῆσθαι. ἐπὶ τῷ μῶλον ἢ ἐν κρη-
 τῇ· ἐλάχρον γὰρ ὅτι ἐν ῥητορικοῖς δὲ ἀσυν-
 F ἦλον γὰρ μῶλον τὸ οἰκῆον τῷ ἀσυνδέτατος, καὶ
 τὸ δῆστέον, καὶ ὁ ἀγων ἀπεστὶν. ὡς καὶ στα-
 εῖ ἢ κρείσι. διὸ οὐχ οἱ αὐτοὶ ἐν πᾶσι τού-
 τος δὲ δομιμοστ ῥήτορες· ἀλλ' ὅπου μέλιστα
 ὑποκρίσεως, ἐν ταῦτα ἦμιστε ἀκρεβῆα ἐν-
 τῷ τὸ ὅ, ὅπου φωνῆς, καὶ μέλιστα ὅπου μετὰ
 καὶ ἢ μὴ οὐκ ὅτι δεικτικῆ λέξεις, γρηφικῶς τᾶται. τὸ γὰρ ἔργον αὐτῆς, αἰά γνησιν· δευτέρῳ δὲ,
 ἢ δεικ-